

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113209759
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113209759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a členov senátu JUDr. Dušana Harbutu a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: U. X. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., X. XX/X a X. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. U., D. mieru XXXX/X, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 01. 08. 2013 č. k. 24P/117/2013-37, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. Y. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 2.200,-Sk (73,03 eura) mesačne na sumu 200 eur mesačne od 01. 04. 2013, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 25. 04. 2007 č. k. 13P/48/2004-213 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. 07. 2007 č. k. 8CoP/31/2007-231 v časti vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Zročné výživné za obdobie od 01. 04. 2013 do 31. 07. 2013 v sume 504 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“). Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného na mal. Y. sa podstatným spôsobom zmenili pomery na strane všetkých účastníkov konania. U maloletého zmenu pomerov vzhliadol v tom, že je študentom strednej školy, s čím sú preukázateľne spojené zvýšené výdavky matky na zabezpečenie jeho potrieb. Na strane matky zmenu pomerov vzhliadol v náraste jej príjmu, keď v čase poslednej úpravy poberala len prídavok na dieťa v sume 540,-Sk (17,93 eura) mesačne. V súčasnosti okrem prídavku na dieťa v sume 23,10 eura má príjem aj zo závislej činnosti v podobe mzdy v priemernej výške 558,69 eura, pričom na výžive mal. Y. sa aj naďalej podieľa svojou osobnou starostlivosťou. Konštatoval, že otec v čase poslednej úpravy dosahoval mesačný príjem vo výške 655,58 eura, pričom po uvoľnení zo služobného pomeru na vlastnú žiadosť poberá len výsluhový dôchodok vo výške 204,63 eura. Pri posudzovaní celkových pomerov otca vychádzal z príjmu, ktorý otec dosiahol ako príslušník policajného zboru za posledných 12 mesiacov služobného pomeru, t. j. z priemerného čistého mesačného príjmu vo výške 778,80 eura, keďže otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V tejto súvislosti

uviedol, že otec pri svojej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nepočítal okrem dohody aj s ostatnými zákonnými spôsobmi uvoľnenia zo služobného pomeru, v dôsledku čoho nemohol nastúpiť na podľa neho finančne atraktívnejšie pracovné miesto. Z dôvodu preukázanej zmeny pomerov na strane všetkých účastníkov preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. Y. na sumu 200 eur mesačne, ktorú sumu považoval za primeranú odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako i schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Záverom poukázal, že otec sám na pojednávaní potvrdil, že pri príjme, ktorý dosahoval v služobnom pomere, by bol schopný platiť výživné na mal. Y. v uvedenej výške. Rovnako otec i na pojednávaní vo veci rozvodu jeho manželstva vedenom na súde prvého stupňa pod sp. zn. 13P/95/2013 dňa 16. 04. 2013, teda v čase, keď už vedel, že nebude môcť nastúpiť na finančne výhodnejšie pracovné miesto, súhlasil s výživným na maloleté deti, pochádzajúceho z tohto manželstva vo výške 180 eur na mal. L. a vo výške 200 eur na mal. R., pričom uviedol, že si je vedomý svojej ďalšej vyživovacej povinnosti voči mal. Y. a je schopný prispievať na výživu všetkých svojich maloletých detí v navrhovanej výške. Za obdobie od 01. 04. 2013 do 31. 07. 2013 zaviazal otca k doplateniu zročného výživného v sume 504 eura (4 mesiace x 200 eur - 4 mesiace x 74 eur) v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 146 ods. 1 písm. a) OSP, keďže išlo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že v súčasnosti má tri vyživovacie povinnosti, pričom od 01. 05. 2013 je nezamestnaný z dôvodu, že chcel získať lepšie zamestnanie s lepšími platovými možnosťami. O uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru požiadal z dôvodu, že mal ísť pracovať do zahraničia, avšak pre zdĺhavý proces rozviazania pracovného pomeru v štátnej službe, stratil pracovnú ponuku v zahraničí. Do služobného pomeru sa snažil vrátiť, avšak jeho žiadosti nebolo vyhovené. Uviedol, že na základe rodičovskej dohody s jeho predchádzajúcou manželkou Z. P. mu bola v čase, keď ešte bol v služobnom pomere a mal sľúbenú prácu s príjmom primeraným dohodnutej výške, určená vyživovacia povinnosť voči mal. L. sumou 180 eur mesačne a voči mal. R. sumou 200 eur mesačne. Vzhľadom na jeho súčasnú finančnú situáciu si však túto vyživovaciu povinnosť plní iba čiastočne, a to na mal. L. prispieva mesačne sumou 60 eur a na mal. R. sumou 50 eur mesačne. Zdôraznil, že si hľadá zamestnanie a príležitostne pracuje v spoločnosti C. O., čím si zlepšuje svoju finančnú situáciu o 100 až 300 eur mesačne. Súdom zvýšené výživné označil za neprimerané jeho majetkovým možnostiam a schopnostiam. Vytkol súdu prvého stupňa, že pri určení výšky výživného vychádzal z jeho platových pomerov ako príslušníka policajného zboru i napriek tomu, že v čase konania o určenie výživného bolo z vykonaných dôkazov zrejmé, že už nie je v služobnom pomere policajného zboru. Poukázal na návrh kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol zvýšiť výživné na sumu 120 eur mesačne. Tiež uviedol, že vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu bol nútený odsťahovať sa k svojim rodičom, ktorí od neho nežiadajú žiadne finančné prostriedky na nájom a náklady spojené s bývaním. Jeho výdavky predstavuje stravné a cestovné, pričom mu bola uložená povinnosť bývalým zamestnávateľom uhradiť časť nákladov na vzdelanie v celkovej výške 4.328,78 eura. Mal za to, že náklady na výživu mal. Y. sa od poslednej úpravy výživného nezvýšili v takom rozsahu, aby bolo potrebné zvýšiť jeho vyživovaciu povinnosť.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol vzhľadom na vykonané dokazovanie napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť poukazujúc na to, že otec sa v konaní o rozvod manželstva vyjadril, že je schopný platiť vyššie výživné aj na mal. Y., a to za pomoci svojej matky.

Matka sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie otca bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP, a po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a) OSP) dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania je návrh matky, doručený súdu prvého stupňa dňa 25. 03. 2013 na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému Y. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 2.200,-Sk (73,03 eura) mesačne na sumu 250 eur mesačne počnúc dňom 01. 04. 2013.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť zvýšenie nákladov dieťaťa v súvislosti s pribúdajúcim vekom, s fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, ako aj zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. V tomto prípade pôjde o rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného, jeho invaliditu, alebo také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) jeho zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas.

Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa vo svetle zhora popísaných záverov a v intenciách citovaných zákonných ustanovení zisťoval zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov konania, ku ktorej došlo od posledného rozhodovania o výživnom. V tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len zvýrazňuje, že posledná úprava výživného na mal. Y., nar. XX. XX. XXXX bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 25. 04. 2007 č. k. 13P/48/2004-213 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. 07. 2007 č. k. 8CoP/31/2007-231, ktorým bola vyživovacia povinnosť otca voči mal. Y. zvýšená

zo sumy 1.500,-Sk (49,79 eura) na sumu 2.200,-Sk (73,03 eura) mesačne s účinnosťou od 01. 01. 2007. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14. 08. 2007. V tej dobe matka bola nezamestnaná a poberala len rodinné prídavky na mal. Y. vo výške 540,-Sk (17,92 eura) mesačne. Otec bol príslušníkom policajného zboru, kde dosahoval čistý mesačný zárobok vo výške 19.750,-Sk (655,58 eura). V tom čase mal otec vyživovaciu povinnosť i k mal. R., nar. XX. XX. XXXX, pochádzajúceho z jeho manželstva s Z. P. a k mal. L., nar. XX. XX. XXXX, pochádzajúceho z predchádzajúceho vzťahu jeho manželky, ktorý sa rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 28. 05. 2004 č. k. 11P/78/2004-24, právoplatným dňa 02. 07. 2004 stal osvojencom X. P.- otca dieťaťa, ktorý bol zapísaný v jeho rodnom liste ako jeho otec. V čase terajšieho rozhodovania o výživnom okruhu vyživovacích povinností oboch rodičov zostal zachovaný, keď ani jednému z nich nová vyživovacia povinnosť nepribudla. Matka je zamestnaná v Sociálnej poisťovni, kde jej čistý mesačný zárobok predstavuje 558,69 eura a poberať rodinné prídavky na mal. Y. v sume 23,10 eura mesačne. Pokiaľ ide o otca, jeho manželstvo s Z. P. bolo rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 16. 04. 2013 č. k. 13P/95/2013-50, právoplatným dňa 23. 05. 2013 rozvedené a na čas po rozvoде boli maloleté deti P. - L., nar. XX. XX. XXXX a R., nar. XX. XX. XXXX, zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. L. sumou 180 eur mesačne a na mal. R. sumou 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Otec do 30. 04. 2013 pracoval ako príslušník PZ, kde za obdobie máj 2012- apríl 2013 dosiahol čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 778,80 eura. Od 01. 05. 2013 je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 204,63 eura mesačne, ktorý mu je vyplácaný po tom, ako bol dňa 30. 04. 2013 uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka PZ na základe jeho žiadosti o uvoľnenie zo dňa 26. 02. 2013. Dôvodom podania jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ mala byť podľa jeho vyjadrenia v tomto konaní sľúbená finančne výhodnejšia práca v Taliansku. Dňa 20. 03. 2013 bol otcovi vydaný personálny rozkaz o uvoľnení zo služobného pomeru príslušníka PZ, s ktorým bol otec oboznámený dňa 22. 03. 2013. Dňa 28. 03. 2013 otec podal proti personálnemu rozkazu odvolanie, v ktorom ako dôvod uviedol zlepšujúci sa zdravotný stav jeho mamy a pominutie dôvodov, pre ktoré si podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru. Odvolací orgán jeho odvolanie zamietol a rozhodnutie (personálny rozkaz o uvoľnení zo služobného pomeru príslušníka PZ) potvrdil. Od 27. 05. 2013 je otec evidovaný na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie. Maloletý Y. v čase posledného rozhodovania navštevoval 4. ročník Základnej školy v O. a v súčasnosti je študentom 2. ročníka Piaristického gymnázia sv. L. M. v O..

S ohľadom na uvedené zistenia v preskúmvanej veci preto niet sporu o tom, že vyživovacia povinnosť otca voči mal. Y. naďalej trvá a že od posledného rozhodovania o výživnom došlo k podstatnej zmene pomerov účastníkov konania odôvodňujúcej zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na toto maloleté dieťa. Uplynutím viac ako 7 ročného obdobia totiž došlo k prirodzenému prenikavému nárastu potrieb a životných nákladov dieťaťa nielen v dôsledku jeho fyzickej vyspelosti, ale i v súvislosti s jeho zapojením sa do vzdelávacieho procesu na škole stredného stupňa. Životné náklady maloletého tak bezpochyby vzrástli, ktoré skutočnosti ako všeobecne platné nie je potrebné ani bližšie dokazovať. Tieto sú navyiac zvýraznené i potrebou špeciálnej zdravotnej obuvi a aktívnou športovou činnosťou (futbal) maloletého. Berúc do úvahy i zmenu pomerov na strane matky, ktorej sa od poslednej úpravy výživného zvýšil príjem a ktorá svoju vyživovaciu povinnosť k dieťaťu čiastočne vyvažuje i svojou osobnou starostlivosťou a tiež skutočnosť, že výživa maloletého je sčasti krytá i prídavkami na dieťa, súdom prvého stupňa určené výživné v plnom rozsahu zohľadňuje všetky právne významné kritéria pre posúdenie dôvodnosti návrhu matky. I keď na strane otca od posledného rozhodovania došlo k výraznému poklesu jeho príjmu, spôsobené odchodom do výsluhového dôchodku, zohľadnenie tejto zmeny pri rozhodovaní o zvýšení jeho vyživovacej povinnosti by bolo v rozpore so zásadou ustanovenou v § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Je totiž nesporné, že otec z vlastného podnetu požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, pričom ako dôvod uviedol, že mal sľúbenú finančne výhodnejšiu prácu v Taliansku, čo je ale zase rozporné s dôvodmi tvrdenými v jeho odvolaní proti personálnemu rozkazu. Takúto skutočnosť samu o sebe je preto nutné kvalifikovať ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu. Zvlášť za situácie, keď je zrejmé, že otec v čase, keď už vedel, že dôjde k skončeniu služobného pomeru k 30. 04. 2013, t. j. keď mu bolo zamietnuté odvolanie proti personálnemu rozkazu o uvoľnení zo služobného pomeru dňa 28. 03. 2013, na pojednávaní konanom na súde prvého stupňa dňa 16. 04. 2013 vo veci rozvođu jeho manželstva s Z. P. a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom P., vedenej pod sp. zn. 13P/95/2013 uviedol, že súhlasí s výškou súdom prvého stupňa určeného výživného na tieto maloleté deti a že si je vedomý, že má i ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. Y., pričom je v jeho možnostiach platiť navrhované výživné aj na toto maloleté dieťa a v prípade

potreby mu pomôžu jeho rodičia. V tomto smere je tiež významné, že otec písomným podaním zo dňa 27. 01. 2014 v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/161/2013 oznámil súdu, že svoj návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal zverenia mal. Y. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, berie v celom rozsahu späť z dôvodu, že má dlhodobú pracovnú ponuku v zahraničí, kde sa bude zdržiavať. Všetky tieto vyjadrenia otca vo vyššie onáčených konaniach v kontexte s jeho vyjadreniami prezentovanými v teraz súdnej veci svedčia o jeho postoji k plneniu si vyživovacej povinnosti voči mal. Y., berúc do úvahy i okolnosť, že v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/161/2013 otec svojím návrhom požadoval zveriť mal. Y. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov i napriek tomu, že o dieťa záujem už viac ako 8 rokov neprejavuje a nie je s ním ani v žiadnom osobnom kontakte. Na strane otca tak neexistovali žiadne dôvody objektívneho charakteru (napr. zdravotné) vzdať sa dovtedajšieho zamestnania. V tejto súvislosti odvolací súd ďalej poznamenáva, že bolo iba na samotnom otcovi, aby svoje rozhodnutie odísť z policajného zboru korigoval s ohľadom na možnosť i naďalej dosahovať rovnocenný príjem tak, aby si mohol v plnom rozsahu plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, ako i s ohľadom na jeho povinnosť vrátiť náklady na vzdelanie. Súd prvého stupňa preto správne pri hodnotení zmeny pomerov vychádzal nie z príjmu otca existujúceho v čase terajšieho rozhodovania, ale z príjmu, ktorý dosahoval pred vzdaním sa výhodnejšieho zamestnania. Navyac tvrdenie otca v jeho odvolaní o tom, že na maloleté deti, pochádzajúce z jeho druhého manželstva prispieva zníženým výživným ako mu bolo určené súdnym rozhodnutím, o čom predložil i čestné prehlásenie Z. P., ktorým táto potvrdila prevzatie sumy 110 eur od otca ako výživné na mal. L. a mal. R., považoval odvolací súd za právne irelevantné, nakoľko doposiaľ nedošlo žiadnym právne aprobovaným spôsobom k zmene súdom určenej vyživovacej povinnosti otca voči týmto maloletým deťom a táto naďalej trvá v súdom určenom rozsahu. Zvýšené výživné takto nielenže plne zodpovedá zákonnej úprave, ale i zásade rovnakej životnej úrovne detí a rodičov. Taktiež určenie počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti otca je súladné s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Rovnako tak správne súd prvého stupňa stanovil i výšku zročného výživného a podmienky jeho zročnosti postupujúc plne v intenciách § 160 ods. 1 OSP.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, keď súd prvého stupňa vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.